

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **N. T. M.**, zast. Mgr. Matúšem Bónou, advokátem se sídlem v Brně, Novobranská 14, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2005, č. j. 61 Az 221/2004 – 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 25. 4. 2005, č. j. 61 Az 221/2004 – 15 Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zastavil řízení o žalobě žalobkyně, kterou se tato domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-3341/VL-10-05-2004 ze dne 18. 12. 2004. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o azyl jako zjevně nedůvodnou ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o azylu“).

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobkyně podala dne 14. 12. 2004 žalobu ke krajskému soudu, kde jako své místo pobytu uvedla PŘS V. L. Z evidenčního listu krajský soud v průběhu řízení zjistil, že žalobkyně se dne 16. 12. 2004 přemístila do PoS Z. a dne 16. 1. 2005 toto středisko svévolně opustila bez udání adresy. Krajský soud s ohledem na tuto skutečnost vydal dne 24. 3. 2005 usnesení č. j. 61 Az 221/2004 - 14, kterým žalobkyni ustanovil v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963Sb. občanského soudního řádu, opatrovníka – S., M. 16, B.

Dne 25. 4. 2005 pak usnesením č. j. 61 Az 221/2004 - 15 řízení o žalobě dle ustanovení § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastavil. Usnesení bylo doručeno ustanovenému opatrovníkovi dne 5. 5. 2005.

Dne 29. 11. 2005 byla krajskému soudu doručena kasační stížnost datovaná žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) dne 28. 11. 2005. Dle obálky přiložené do spisu byla kasační stížnost dána k přepravě dne 28. 11. 2005.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

O doručení napadeného usnesení stěžovatelce Nejvyššímu správnímu soudu nevznikají žádné pochybnosti. Toto usnesení bylo opatrovníkovi stěžovatelky doručeno dne 5. 5. 2005.

Napadené usnesení obsahovalo také správné poučení o tom, že je proti němu možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu stěžovatelce – tj. čtvrtek dne 5. 5. 2005. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – tj. dnem doručení, a to na čtvrtek 19. 5. 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě čtvrtek 19. 5. 2005. Právní zástupce stěžovatelky kasační stížnost podal k přepravě dne 28. 11. 2005. Byla-li kasační stížnost podána tohoto dne, byla podána zcela zjevně po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána zjevně opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 20. ledna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu